

१२

साबथ: परमेश्वरको चरित्र र उहाँको जीवनको बारेमा अनुभव गर्नु

यस अध्यायका पदहरू: उत्पत्ति १,२, प्रस्थान १६:१४-२९, यशैया ५८:१-१४, मत्ती १२:१-१३ र लूका १३:१०-१७।

यस अध्यायको मूल सार पद: "र उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, 'साबथ मानिसको निम्ति बनाइएको हो, र साबथको निम्ति मानिस सृष्टि गरिएको होइन। त्यसकारण मानिसको पुत्र साबथको पनि प्रभु हो'" (मत्ती २:२७,२८ रूपान्तरित)।

एउटा कलेजको ग्राडुएट विद्यार्थीहरूको समूहमा केवल जोडी एक जनामात्र सेभेन्थ-डे एडेन्टिस्ट थिइन्। त्यस कलेजले साबथमा गरिने विभिन्न कार्यक्रमहरूमा जोडी सरिक हुन्थी। साबथमा जतिसुकै रमाइलो, रमझम र साथीभाइहरूसँग भेटघाट कार्यक्रम भएपनि उनको अनुपस्थितिले उनी आफ्नो विश्वास अटल छ भनेर उनले देखाएकी थिइन्।

एक दिन उनको एक जना साथी गेयलले आफ्नो श्रीमान छ हप्तासम्म घरबाट टाढा काममा जानेभएकोले छ नै हप्तासम्म प्रत्येक शुक्रबार आफूसँग बिताउन अनुरोध गरिन्। किनकि गेयललाई थाहा थियो कि शुक्रबारको बेलुका जोडीले केही पनि गर्दिन थिइन्।

जोडी र गेयल चारवटा शुक्रबार बेलुका गेयलको घरमा सँगसँगै बिताए। तिनीहरूसँगसँगै खाना पकाए, खाना खाए, गीतहरू बजाए र एक आपसमा आफ्ना इसाई अनुभवहरू बाँडे। पाँचौँ शुक्रबार गेयलले जोडीलाई भनिन् आफू पसल गइरहेको बेलामा आफ्नो घडि हेरिन् र साबथ सुरु हुनै लागेको छ। त्यसबखत उनी जोडीसँग चारहप्ता बिताइरहेको समयमा उनले नयाँ आत्मिक गरिरहेकी आभास उनले अचानक पाइन्। आत्मिक जीवनमा उनी बढिरहेकी थिइन्। उनले परमेश्वरको बारेमा बढि सिकिन् र उनको उहाँप्रति

उनको आस्था गहिरिंदै थियो। शिक्षा र व्यक्तिगत चरित्र निर्माणको निम्ति साबथले अवसर दिइरहेको गेयलको अनुभव थियो।

यो रोचक कथा हो कि जब हामी साबथको बारेमा सोच्छौं यसले विश्राम दिनको मात्र हाम्रो सोचाइमा राख्दैन तर यसले हाम्रो शिक्षामा पनि असर पर्दो रहेछ।

१. चकित हुने समय

सृष्टिको बारेमा तालमेल भएको दुई वटा कथाहरू उत्पत्ति १ र २मा किन दिइयो के तपाईंले कहिल्यै सोच्नुभएको छ? उत्पत्ति १ अध्यायमा सृष्टिको हप्ताको विवरण दिइएको छ। त्यसमा पृथ्वीको रचना अत्यन्तै गजबसँग दिइएको छ। सारा सृष्टि छ दिनभित्र सृष्टि भएर त्यसमा यस पृथ्वीलाई विभिन्न आकार दिएर जीवहरूको सृष्टि गरेर छैथौं दिनमा नर र नारीको रचना भएको उत्पत्ति १मा उल्लेख गरेको छ। उत्पत्ति २ अध्याय पनि त्यही सृष्टिको विवरण दिइएको छ तर अर्कै दृष्टिकोणले। यसमा विशेष गरेर छैथौं दिनमा के के भयो भनेर केन्द्रित गरिएको छ। उत्पत्ति १को केन्द्रविन्दु परमेश्वरको रचनामा थियो भने उत्पत्ति २को केन्द्रविन्दु आदमलाई बनाइएको छ। पृथ्वीमा जेजति सृष्टिभयो ती सबै आदमको निम्ति हो: बगैँचा, नदीहरू, जनावरहरू र नारी। यस पृथ्वीको चित्रको केन्द्रविन्दु आदम भएको थियो।

सृष्टिको बारेमा एउटै लेखामा विवरण दिनु अत्यन्तै गहिरो कुरो हो। पहिलो, परमेश्वर जो शक्तिशाली र कलात्मक हुनुहुन्छ र उहाँका आँखाहरू सिद्ध वा परिपक्व सुन्दरता छ भनेर हामी सिक्छौं। अनि सम्बन्ध राख्न चाहने परमेश्वरलाई हामी भेट्छौं। सारा मानव जगतमा एक आपसको बीचमा पारस्परिक प्रेम होस्, एक आपसमा स्याहार होस् र सबै सृष्टिसँग सुमधुर सम्बन्ध होस् भन्ने चाहना परमेश्वरको भएको हामी बुझ्दछौं।

देहायमा दिएका उत्पत्ति १ र २ अध्याय पढ्नुहोस्। प्रथम साबथले पहिलो सृष्टिको विवरणलाई कसरी जोडेको छ र अनि सृष्टिको दोस्रो विवरणतिर कसरी डोऱ्याएउँछ हेर्नुहोस्। ती पढेपछि तपाईंले के निश्कर्ष निकाल्नुहुन्छ जसले साबथलाई परमेश्वरले दिनुभएको आशिष र त्यसलाई पवित्र पार्नुभएकोको अर्थ देखाउँछ? हेर्नुहोस् "१ आदिमा परमेश्वरले आकाश र पृथ्वी सृष्टि गर्नुभयो। २ पृथ्वी आकारविनाको र शून्य थियो। अथाह समुद्रमाथि अन्धकार थियो, र परमेश्वरका आत्मा पानीमाथि परिभ्रमण गर्दैरहनुहुन्थ्यो। ३ अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, 'उज्यालो होस्।' तब उज्यालो भयो। ४ अनि

परमेश्वरले उज्यालोलाई हेर्नुभयो, त्यो असल थियो। उहाँले उज्यालो र अँध्यारोलाई अलग-अलग गर्नुभयो। ५ परमेश्वरले उज्यालोलाई 'दिन' र अँध्यारोलाई 'रात' भन्नुभयो। साँझ पन्यो र बिहान भयो, पहिलो दिन। ६ अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, 'पानीका बीचमा एक क्षेत्र होस्, र त्यसले पानीलाई दुई भाग गरोस्।' ७ परमेश्वरले सो बनाएर क्षेत्रमुनिको र माथिको पानीलाई अलग-अलग गर्नुभयो। तब त्यस्तै भइहाल्यो। ८ परमेश्वरले यस अन्तरिक्षलाई आकाश भन्नुभयो। साँझ पन्यो र बिहान भयो, दोस्रो दिन। ९ अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, 'आकाशमुनि भएको पानी एक ठाउँमा जम्मा होस् र ओबानो भूमि देखा परोस्।' तब त्यस्तै भइहाल्यो। १० परमेश्वरले ओबानो भूमिलाई 'पृथ्वी' भन्नुभयो, र जम्मा भएको पानीलाई 'समुद्र' भन्नुभयो। अनि परमेश्वरले हेर्नुभयो, त्यो असल थियो। ११ तब परमेश्वरले भन्नुभयो, 'भूमिले वनस्पति, बीउ हुने बोट-बिरुवाहरू र आफनो-आफनो किसिमको बीउ हुने फल फल्ने वृक्षहरू पृथ्वीमा उमारोस्।' तब त्यस्तै भइहाल्यो। १२ भूमिले वनस्पति, बीउ हुने बोटहरू र आफनो-आफनो किसिमको बीउ हुने फल फल्ने वृक्षहरू उमान्यो। अनि परमेश्वरले हेर्नुभयो, त्यो असल थियो। १३ साँझ पन्यो र बिहान भयो, तेस्रो दिन। १४ अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, 'अन्तरिक्षमा दिन र रात छुट्टयाउनलाई ज्योतिहरू होऊन्। तिनीहरू ऋतुहरू, दिनहरू र वर्षहरू छुट्टयाउन चिन्हको रूपमा काम गरून्। १५ र पृथ्वीमा प्रकाश दिनलाई अन्तरिक्षमा ती ज्योतिहरू होऊन्।' तब त्यस्तै भइहाल्यो। १६ अनि परमेश्वरले दुई विशाल ज्योतिहरू बनाउनुभयो, ठूलो ज्योति दिनमाथि प्रभुत्व गर्न, र सानो ज्योति रातमाथि प्रभुत्व गर्न। उहाँले ताराहरू पनि बनाउनुभयो। १७ अनि परमेश्वरले पृथ्वीमा प्रकाश दिनलाई, १८ दिन र रातमाथि प्रभुत्व गर्न अनि उज्यालो र अँध्यारोलाई अलग-अलग गर्नलाई ती आकाशमा राख्नुभयो। र परमेश्वरले हेर्नुभयो, त्यो असल थियो। १९ साँझ पन्यो र बिहान भयो, चौथो दिन। २० अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, 'पानी जीवित जन्तुहरूले प्रशस्त गरी भरिऊन्। र पन्क्षीहरूचाहिँ पृथ्वीमाथि अन्तरिक्षमा उडून्।' २१ यसैले समुद्रका विशाल जलजन्तुहरू, पानीहरूमा भरिएका चलहल गर्ने किसिम-किसिमका सबै जीवित प्राणीहरू र जात-जातका पखेटा भएका सबै पन्क्षीहरू परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभयो। र परमेश्वरले हेर्नुभयो, त्यो असल थियो। २२ अनि परमेश्वरले तिनीहरूलाई यसो भनेर आशिष् दिनुभयो, 'फल्दै-फुल्दै, वृद्धि हुँदै र समुद्रमा भरिँदै जाओ। र पन्क्षीहरूको पनि पृथ्वीमा वृद्धि हुँदै जाओस्।' २३ अनि साँझ पन्यो र बिहान भयो, पाँचौँ दिन। २४ अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, 'पृथ्वीले

जात-जातका जीवित प्राणीहरू, अर्थात् जात-जातका पालिने पशुहरू, घस्रने जन्तुहरू र जात-जातका वन-पशुहरू उत्पन्न गरोस्। तब त्यस्तै भयो। २५ परमेश्वरले पृथ्वीका जात-जातका वन-पशुहरू, जात-जातका पालिने पशुहरू र जमिनमा घस्रने जात-जातका जन्तुहरू बनाउनुभयो। र परमेश्वरले हेर्नुभयो, त्यो असल थियो। २६ फेरि परमेश्वरले भन्नुभयो, 'मानिसलाई आफ्नै स्वरूपमा, हाँसै प्रतिरूपमा बनाऔं। तिनीहरूले समुद्रका माछाहरू, आकाशका पन्क्षीहरू, पालिने पशुहरू र जमिनमा चलहल गर्ने सबै जन्तुहरूमाथि अधिकार गरून्।' २७ यसैकारण परमेश्वरले मानिसलाई आफ्नै स्वरूपमा सृष्टि गर्नुभयो। परमेश्वरकै प्रतिरूपमा उहाँले तिनलाई सृष्टि गर्नुभयो। नर र नारी नै गरी उहाँले तिनीहरूलाई सृष्टि गर्नुभयो। २८ परमेश्वरले तिनीहरूलाई आशिष् दिनुभयो, र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, 'फल्दै-फुल्दै, वृद्धि हुँदै, पृथ्वीमा भरिँदै र त्यसलाई आफ्नो वशमा पाउँदाओ। समुद्रका माछाहरू, आकाशका पन्क्षीहरू तथा पृथ्वीका सबै जीवित प्राणीहरूमाथि अधिकार गर।' २९ तब परमेश्वरले भन्नुभयो, 'हेर, म तिमीहरूलाई पृथ्वीका सबै बीउ उमाने बोटहरू र फलमा नै बीउ हुने सबै फलका रूखहरू दिन्छु। ती तिमीहरूलाई आहाराको निमित्त हुनेछन्। ३० र पृथ्वीको हरेक पशु, आकाशको हरेक पन्क्षी र जमिनमा चलहल गर्ने हरेक जन्तु, हरेक प्राणी जसमा जीवन छ, तिनीहरूका आहाराको निमित्त म हरिया वनस्पति दिन्छु।' तब त्यस्तै भयो। ३१ आफूले बनाउनुभएको हरेक कुरा परमेश्वरले हेर्नुभयो। र त्यो साँझ राम्रो थियो। साँझ पन्यो र बिहान भयो, छैटौँ दिन।" (उत्पत्ति १) र "१ यसरी आकाश र पृथ्वी र तिनमा भएका सबै कुरा बनाइसिद्धिए। २ आफूले गर्नुभएका काम छैटौँ दिनमा परमेश्वरले सिद्धयाउनुभयो। र सातौँ दिनमा आफूले गर्नुभएका सबै कामबाट उहाँले विश्राम लिनुभयो। ३ अनि परमेश्वरले सातौँ दिनलाई आशिष् दिनुभयो र त्यसलाई पवित्र तुल्याउनुभयो, किनभने आफूले सृष्टिमा गर्नुभएका सारा कामबाट यसै दिनमा उहाँले विश्राम लिनुभयो। ४ आकाश र पृथ्वीका सृष्टिको वृत्तान्त यही हो। परमप्रभु परमेश्वरले आकाश र पृथ्वी सृष्टि गर्नुभएको दिन ५ भूमिमा एउटै पनि वनस्पति थिएन, र भूमिमा कुनै घाँसपात पनि उम्रेको थिएन, किनभने परमप्रभु परमेश्वरले पृथ्वीमा पानी बसाउनुभएको थिएन र भूमि खनजोत गर्न कुनै मानिस पनि थिएन। ६ तर पृथ्वीबाट खोलाहरू निस्की उठेर समस्त भूमिलाई भिजाउने गर्थे। ७ तब परमप्रभु परमेश्वरले भूमिको माटोबाट मानिस बनाउनुभयो, र तिनको नाकमा जीवनको सास फुकिदिनुभयो, र मानिस जीवित प्राणी भए। ८ परमेश्वरले पूर्वतिर अदनमा एउटा बगैँचा

लगाउनुभयो, र उहाँले बनाउनुभएको मानिसलाई त्यहीँ राख्नुभयो। ९ अनि हेर्नमा राम्रो र खानमा असल फल भएको हरेक किसिमको रूख परमप्रभु परमेश्वरले भूमिबाट उमार्नुभयो। उहाँले बगैँचाको बीचमा जीवनको रूख र असल र खराबको ज्ञान दिने रूख पनि लगाउनुभयो। १० बगैँचा भिजाउनलाई अदनबाट एउटा नदी निस्केको थियो, र त्यहाँबाट छुट्टिएर त्यो चार शाखा भएको थियो। ११ पहिलो नदीको नाउँ पीशोन हो। यो त्यही नदी हो, जुन हवीलाको समस्त मुलुकमा बहन्छ, जहाँ सुन पाइन्छ। १२ त्यस देशको सुन असल हुन्छ। त्यहाँ खोटो र आनिक्सहरू छन्। १३ दोस्रो नदीको नाउँ गीहोन हो। कूशको समस्त देशमा बहने नदी यही हो। १४ तेस्रो नदीको नाउँ टाइग्रिस हो। यो त्यही नदी हो, जो अशशूरको पूर्वतिर बहन्छ। र चौथो नदी यूफ्रेटिस हो। १५ परमप्रभु परमेश्वरले मानिसलाई लगेर अदनको बगैँचामा त्यसको गोडगाड र हेरचाह गर्न राख्नुभयो। १६ अनि उहाँले मानिसलाई यो आज्ञा दिनुभयो, 'बगैँचाका सबै रूखका फल तिमीले सङ्कोच नमानी खाए हुन्छ, १७ तर असल र खराबको ज्ञान दिने रूखको फलचाहिँ नखानू, किनभने जुन दिन तिमीले त्यो खान्छौ तिमी निश्चय नै मर्नेछौ। १८ फेरि परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, 'मानिस एकलो रहन असल छैन। म त्यसको निम्ति त्यसलाई सुहाउने एउटा सहयोगी बनाउनेछु।' १९ परमप्रभुले सबै वन-पशु र आकाशका सबै पन्क्षी लाई भूमिबाट बनाएर मानिसले तिनीहरूको के-के नाउँ राख्दो रहेछ भनी हेर्न तिनीहरूलाई मानिसकहाँ ल्याउनुभयो। र मानिसले हरेक प्राणीलाई जे-जे नाउँ दिए त्यही-त्यही नै त्यसको नाउँ भयो। २० अनि मानिसले नै सबै पालिने पशु, आकाशका पन्क्षी र सबै वन-पशुहरूका नाउँ राखे। तर आदमको निम्ति तिनलाई सुहाउँदो कोही सहयोगी पाइएन। २१ यसैकारण परमप्रभु परमेश्वरले मानिसलाई मस्त निद्रामा पार्नुभयो, र तिनी निदाएको बेलामा तिनका करडहरूमध्येको एउटा निकालेर त्यसको ठाउँमा मासु भरिदिनुभयो। २२ जुन करड परमप्रभु परमेश्वरले मानिसबाट निकाल्नुभएको थियो, त्यसबाट एउटी स्त्री बनाएर मानिसकहाँ ल्याउनुभयो। २३ मानिसले भने, 'यो त मेरै हाडको हाड र मासुको मासु हो। तिनलाई स्त्री भनिने छ। किनभने तिनी पुरुषबाट निकालिएकी थिइन्।' २४ यसैकारण मानिसले आफ्ना आमा-बाबुलाई छोड्छ र आफ्नी पत्नीसँग मिलिरहन्छ, र तिनीहरू एउटै शरीर हुन्छन्। २५ मानिस र तिनकी पत्नी दुवै नाङ्गा थिए, र लजाउँदैनथे।" (उत्पत्ति २)।

पहिलो साबथको उत्सव मनाउन तपाईं आदम वा हव्वा हुनुभएको कल्पना गर्नुहोस्। तपाईं जीवित हुनुभएको पहिलो दिन, आफ्नी श्रीमती वा श्रीमानसँग रहेको पहिलो दिन र अनि परमेश्वरसँगै पहिलो दिन। त्यो कस्तो शिक्षप्रद थियो! तपाईंले परमेश्वरको बारेमा सिक्न सुरु गर्नुहुन्छ जो प्रकृतिका सौन्दर्यतालाई सृष्टि गर्न सक्नुभएको थियो। हाती र उफ्रिरहेको भ्यागुता सँगसँगै भएको तपाईं देख्नुहुन्छ र तपाईं अचम्म मान्नुहुन्छ। ठूलो जनावर होस् वा सानो भ्यागुतो होस् तिनीहरू आआफ्नैमा विशेषता छ। अनि जिराफ र राँगा वा गाईहरूको आआफ्नै खालका सिङ्गहरू हेरेर तपाईं हाँस्नुहुन्छ होला। प्रकृतिमा भएका विभिन्न कलात्मक रङ्ग र आकारहरू अनि चराचुरुङ्गीहरूको विभिन्न चिरबिरे स्वरसङ्गीत कस्तो रमाइलो थियो होला! अनि तपाईं त्यहाँ घुमफिर गरेर त्यहाँका स्वाद, विभिन्न बास्नाहरू र विधिन आकारका वस्तुहरूलाई छोएर कस्तो रमाइलो मानिरहुनुभएको होला! अनि अझ थप कुरो त, तपाईं सम्बन्ध, जिम्मेवारी, प्रेम र एक आपसमा हुनुपर्ने स्याहार वा हेरचाहको बारेमा सिक्न सुरु गर्नुभयो। सृष्टिकर्ता परमप्रभु सनातन परमेश्वरसँग तपाईंको मिठो सम्बन्धले उहाले सृष्टि गर्नुभएको सारा सृष्टिलाई कसरी सम्हाल्ने भनेर तपाईं सिक्निरहुनुहुन्छ।

आदम र हव्वाको निम्ति पहिलो साबथ त्यसै दिनभरी मनमोहक बगैँचाको घाँसमा सुतिरहने थिएन होला। यसबेला परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभएको सृष्टितिर र उहाँतिर ध्यान दिने अवसर थियो।

पहिलो साबथमा आदम र हव्वाले कस्ता शैक्षिक ज्ञानहरू हासिल गर्ने अवसरहरू पाए होलान्? सोच्नुहोस्। अहिले हामी फरकै परिस्थितिमा रहेतापनि त्यहाँ सिकिएका विषयवस्तुहरू सिक्ने के अहिले पनि सान्दर्भिक छ त? तिनीहरूबाट तपाईंको साबथ ज्ञानप्रद हुने कस्तो महसुस गर्न सक्नुहुन्छ?

२. फेरि पत्ता लगाउने समय

जब परमेश्वरले सारा इस्राएली समूदायलाई इजिप्टबाट उद्धार गरेर ल्याउन अन्हाउनुभएको थियो त्यसबेला प्रायजसो सबै यहूदीहरूले आफूहरू परमेश्वरका सन्तान हौं भन्ने धारणा गुमाइसकेका थिए। परमेश्वर को हुनुहुन्छ भनेर तिनीहरूले फेरि पत्ता लगाउनुपरेको थियो। तिनीहरूबाट परमेश्वरले आफ्नो आराधना गरिएको, आफूलाई श्रद्धा देखाएको अपेक्षा गर्नुभएको थियो। भविष्यको निम्ति अत्यन्तै अचम्म लाग्दो धेरै प्रतिज्ञाहरू तिनीहरूलाई दिइएको थियो। परमेश्वरको बारेमा नयाँ ज्ञान पत्ता लगाउने क्रममा दिइएको साबथ एक

मूख्य विषय थियो जुन तिनीहरूको यात्रामा अनुभव गर्दै सिक्दै थिए। परमेश्वर र यहूदी राष्ट्रको बीचमा विशेष सम्बन्ध भएको देखाउने शङ्केत साबथ थियो। यस साबथले यहूदी र अरू राष्ट्रहरूको बीचमा प्रमूख भिन्नता छ भनेर देखाइएको थियो। इस्राएलीहरूलाई परमेश्वरले दिनुहुने शिक्षामा मन्त्राको अनुभवले उहाँले सिकाउने कला कस्तो थियो भनेर निचोढमा देखाइएको थियो।

इस्राएलीहरूले के पाठहरू सिक्नु परेको थियो भनेर प्रस्थान १६:१३-३०ले कसरी बताउँछ? हेर्नुहोस् "१३ तब बेलुकी बट्टाई चराहरू आएर छाउनी नै ढाके, र बिहानचाहिँ छाउनीका चारैतिर शीत परिरह्यो। १४ जब त्यो शीत सुक्यो तब जमिनमा परेको तुसरोझैँ स-साना डल्ला उजाड-स्थानभरि रहेछन्। १५ इस्राएलीहरूले त्यो देखेर आपसमा भन्न लागे, 'यो के हो?' किनकि तिनीहरूले त्यो के हो भनी जान्दैनथे। मोशाले तिनीहरूलाई भने, 'यो परमप्रभुले तिमीहरूलाई दिनुभएको रोटी हो। १६ परमप्रभुले यो आज्ञा गर्नुभएको छ: 'यसबाट हरेकले आफूले खाने जति बटुल। तिमीहरूका आफ्नो-आफ्नो पालमा हुने हरेकको निम्ति एक-एक ओमेर बटुल।' १७ इस्राएलीहरूले त्यसै गरे, कसैले धेरै, कसैले थोरै बटुले। १८ जब तिनीहरूले त्यो ओमेरले नापे, तब धेरै बटुल्नेको ज्यादा भएन र थोरै बटुल्नेको कम भएन। तिनीहरू हरेकले आफूले खाने जति नै बटुले। १९ तब मोशाले तिनीहरूलाई भने, 'कसैले पनि त्यसबाट केही पनि बिहानसम्म नराखोस्।' २० तर तिनीहरूमध्ये कसैले मोशाको कुरा सुनेनन्, र तिनीहरूले त्यसबाट केही भाग बिहानसम्मै राखे। तर त्यसमा कीरा लागेर गन्हाउन लाग्यो। मोशा तिनीहरूसित क्रोधित भए। २१ यसरी बिहान-बिहान तिनीहरू हरेक मानिसले आफूले खाने जति बटुल्ये, र घाम छिपिएपछि त्यो बिलाइहाल्थ्यो। २२ छैटौँ दिनचाहिँ तिनीहरूले दोबर, अर्थात् हरेकको निम्ति दुई-दुई ओमेर बटुले, अनि समुदायका सबै नाइकेहरू आएर मोशालाई त्यो कुरा बताए। २३ तब तिनले तिनीहरूलाई भने, 'परमप्रभुले अहाउनुभएको कुरा यही हो: 'भोलि विश्रामको दिन हो, परमप्रभुको निम्ति एक पवित्र शबाथ हो। जे पकाउनु छ, सो पकाओ, र जे उमाल्नु छ, सो उमाल। जति उब्रिन्छ त्यो आफ्नो निम्ति बिहानसम्मलाई राख।' २४ मोशाले आज्ञा गरेझैँ त्यो तिनीहरूले बिहानसम्मै छोडिराखे। त्यो गन्हाएन र त्यसमा कुनै कीरा पनि लागेन। २५ तब मोशाले भने, 'त्यो आज खाओ, किनकि आज परमप्रभुको निम्ति शबाथ हो। आज त्यो तिमीहरूले भूमिमा पाउनेछैनौं। २६ छ दिनसम्म तिमीहरूले त्यो बटुल, तर सातौँ दिन शबाथ हो, र त्यसमा केही हुनेछैन।' २७ तरै पनि सातौँ दिनमा मानिसहरूमध्ये

कति जना त्यो बटुल्न गए, तर केही पाएनन्। २८ तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, 'कहिलेसम्म तिमीहरू मेरा आज्ञा र मेरा आदेशहरू मान्न अस्वीकार गर्नेछौं? २९ याद राख, कि परमप्रभुले तिमीहरूलाई शबाथ दिनुभएको छ। यसैकारण परमप्रभुले तिमीहरूका निम्ति छैटौँ दिनमा दुई दिनको भोजन दिनुहुन्छ। सातौँ दिनमा तिमीहरू हरेक जहाँ छौँ त्यहीं नै बसिरहनू, कुनै पनि मानिस आफ्नो डेराबाट बाहिर नजाओस्।' ३० यसकारण मानिसहरूले सातौँ दिनमा विश्राम गरे।

परमेश्वरले इस्राएलीहरूलाई दिन दिनै चाहिँदोमात्रामात्रै मन्ना आकाशबाट अचम्मसाथ वर्षाउनुभएको थियो। त्यो दिनभरीलाई पुग्नेमात्र थियो। यदि तिनीहरूलाई आवश्यकभन्दा बढि उहाँले दिनुभयो भने त्यो मन्ना कसले उपलब्ध गराउनुभएको हो सो तिनीहरूले बिसिने थिए। त्यसकारण प्रत्येक दिन उहाँले तिनीहरूको निम्ति आश्चर्य काम गर्नुभएको थियो। तिनीहरूले प्रत्येक दिन ताजा मन्ना दिनुभएर ती मानिसहरूलाई परमेश्वरले कस्तो स्याहार गर्नुहुँदो रहेछ भनेर उहाँले देखाउनुभएको थियो। तर साबथ परिस्थिति अलगै थियो। त्यसबेला उहाँले दुई आश्चर्य कामहरू गर्नुभएको थियो। शुक्रबारको दिन दोबर मन्ना वर्षाएको थियो र रातभरि राख्दा त्यो मन्नामा ढुसी परेको थिएन। यसले गर्दा तिनीहरूलाई उद्धार गर्ने परमेश्वर हुनुहुन्छ र उहाँको जन हुनु भनेको के हो भनेर तिनीहरूले पत्ता लगाएर चकित होस् भनेर साबथ दिन तिनीहरूलाई दिइएको थियो।

अचम्म कुरो त के भने त्यो मन्ना इस्राएलीहरूलाई चालिस वर्षसम्म वर्षाएको थियो (प्रस्थान १६:३५) तर ती चालिस वर्षहरूमा तिनीहरूले परमेश्वरको बिरुद्धमा कति गए तैपनि परमेश्वरले मन्ना वर्षाउन रोक्नुभएन। परमेश्वरले ती इस्राएलीहरूलाई मरुभूमिमा कसरी अगुवाई गर्नुभयो भनेर याद दिलाइ रहन एक ओमर (करिब १ किलो ८०० ग्राम) भाँडोमा राख्न उहाँले मोशालाई अन्हाउनुभएको थियो (प्रस्थान १५:३२,३३)। त्यसले साबथ दिनमा भएको विशेष अनुभवलाई सम्झाउँथ्यो। (त्यो मन्ना परमेश्वरको पवित्र सन्दुकसँग राखिएको थियो। त्यस सँगै हारुनको लौरो पनि थियो। हुनसक्छ ई.पू. ५९७ यरुशलेमलाई कब्जा गर्ने क्रममा ती दुवै हराउन पुगेको थियो-अनुवादकको खोज)।

मन्नाको मामिलामा मात्र होइन साबथ दिन विशेष दिन हो भनेर स्पष्ट पार्न परमेश्वरले अरू अवसरहरू उपलब्ध गराउनुभएको थियो।

इसाएलीहरू विश्वमा रहेका अरू राष्ट्रका वा जातिहरूभन्दा फरक भएको पहिचान गरौस् र परमेश्वरनै तिनीहरूको परमप्रभु सनातन सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ भनेर ठोकुवा गराउन साबथ दिइएको थियो। साबथको आज्ञा पालन गर्न र यसलाई पवित्र राख्न तिनीहरूलाई परमेश्वरले निर्देशन दिनुभएको थियो। साबथ केवल औपचारिक विधि भनेर होइन तर परमेश्वरको चरित्रको गहिरो आत्मज्ञान बुझोस् र परमेश्वरले दिनुभएको प्रतिज्ञा अनुसार निरन्तररूपमा उहाँसँगको सम्बन्ध भइहोस् भन्ने अभिप्रायले इसाएलीहरूलाई साबथ दिइएको थियो।

आजभोलि कतिपय युवाहरूले साबथ नियास्रो दिन हो भनेर सोचदछन्। बाइबलले भनेकोले र आमाबाबुले अन्हाएकोले मात्रै साबथ पालन गरेको भनेर नाईनास्ती नगर्न कतिपय मानिसहरू साबथमा चर्च जानसक्छन्। तर परमेश्वरसँगको सम्बन्ध पत्ता लगाउन वा उहाँको निगरानीमा हामी छौं भन्ने आत्मज्ञान दिन हामीलाई साबथ दिइएको हो भनेर आफूले र अरूलाई कसरी बुझाउने?

३. हाम्रा प्राथमिकताहरू के हुन् भन्ने सिक्ने अवसर

परमेश्वरसँगको तलमाथिको अनुभव इसाएलीहरूले साबथलाई कसरी लिएका थिए त्यसमा पनि भरपरेको थियो। तर कतिपय समयमा इसाएलीहरूले साबथप्रति अनादर देखाउँदा र त्यसको गरिमालाई महत्त्वपूर्ण नठान्दा परमेश्वर तिनीहरूको परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने चिन्हलाई मात्र नचाहेको परमेश्वरले महसुस गर्नुभएको थियो (यर्मिया १७:१९-२७)। साबथप्रति पुनसमर्पणताले पुनर्स्थापनाको भाग हो भनेर देखाइएको थियो। यसले तिनीहरूको जीवनमा कुन प्राथमिकताहरू ठीक ठाउँमा राखिएको छ भनेर पनि देखाइएको थियो। यशैया ५८मा रोचक ढङ्गमा प्रस्तुत गरेको छ। अर्थात् यहूदीहरूको जीवनमा कुन कुराले प्राथमिकता पाएको थियो र कुन कुराले प्राथमिकता पाएको हुँदैन भनेर यस अध्यायले देखाउँछ।

हेर्नुहोस्: परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई के भनिरहनुभएको छ? के त्यो केवल इसाएलीहरूलाईमात्र लागु हुन्छ र के हाम्रो निमित्त त्यो सरोकार छैन र?

"१ चर्को गरी करा, नथाम्। तुरहीको आवाज जस्तै उच्च सोरले करा। मेरो प्रजालाई तिनीहरूको बागीपन र याकूबको घरानालाई तिनीहरूका पाप जनाइदे। २ किनकि तिनीहरूले मलाई दिनहुँ खोज्छन्। जे ठीक छ त्यही गर्ने र आफ्ना परमेश्वरको आज्ञा भङ्ग नगर्ने तर मेरो मार्ग जान्न इच्छा

गर्ने जातिजस्तै तिनीहरू देखिन्छन्। तिनीहरू मसँग उचित निर्णयहरू माग्छन्, र परमेश्वर तिनीहरूका नजिकै आऊन् भनी उत्सुक भएका देखिन्छन्। ३ तिनीहरू भन्छन्, 'हामीहरू उपवास बस्यौं, र किन तपाईं देख्नुहुन्न? हामीहरू विनम्र भयौं, र किन तपाईं ध्यान दिनुहुन्न?' तपाणि तिमीहरूका उपवासको दिनमा तिमीहरू आफ्नै इच्छा पूरा गर्दछौ, र तिमीहरूका कामदारहरू सबैलाई तिमीहरू शोषण गर्दछौ। ४ तिमीहरूका उपवासको दिन लडाइँ र झगडामा अन्त्य हुन्छ र एउटाले अर्कालाई दुष्ट मुक्काले हिकार्उँछौ। तिमीहरू आजको जस्तो उपवास बसेर तिमीहरूको सोर स्वर्गमा सुनिने आशा गर्न सक्दैनौ। ५ के मैले चुनेको उपवास यस्तै हो? मानिसले आफैलाई एक दिन मात्र विनम्र राख्ने? के निगालोझैँ आफ्नो शिर झुकाउने र भाङ्ग्रा र खरानी ओछ्याउने दिन मात्र यो हो? के यसैलाई तिमीहरू उपवास र परमप्रभुको निमित्त ग्रहणयोग्यको दिन भन्छौ? ६ अन्यायको बन्धन फुकाल्न, जुवाको डोरी फुकाल्न, र अत्याचारमा परेकाहरूलाई मुक्त गराउन, हरेक जुवा भाँचिदिन मैले चुनेको किसिमको उपवास यही होइन र? ७ आफ्नो भोजन भोकासित बाँड्छुँड गर्नु, र घर नभएका गरीबहरूलाई शरण दिनु, नाङ्गोलाई देखेर लुगा लगाइदिनु, र आफ्नो जात-भाइहरूबाट नलुक्नु, होइन र? ८ तब तिमीहरूको ज्योति बिहानझैँ फुटेर निस्कनेछ, र तिमीहरू चाँडै निको हुनेछौ। तब तिमीहरूको धार्मिकता तिमीहरूका अगिअगि जानेछ, र परमप्रभुको महिमाचाहिँ पछिल्लिरको रक्षक हुनेछ। ९ तब तिमीहरूले पुकार गर्नेछौ, र परमप्रभुले जवाफ दिनुहुनेछ। तिमीहरूले सहायताको निमित्त बिन्ती गर्नेछौ, र उहाँले भन्नुहुनेछ, 'म यहीं छु'। यदि तिमीहरूले आफ्ना बीचबाट अत्याचारको जुवा फालिदियौ, अरूलाई औंला ठाडो गर्न र ईर्ष्यापूर्ण कुरा बोल्न त्याग्यौ, १० अनि सम्पूर्ण हृदयले तिमीहरूले आफैलाई भोकाहरूका निमित्त दियौ, र अत्याचारमा परेकाहरूको आवश्यकता पूरा गरिदियौ भने, तिमीहरूको ज्योति अँध्यारोमा चम्कनेछ र तिमीहरूको रात मध्यदिनजस्तै हुनेछ। ११ परमप्रभुले तिमीहरूलाई निरन्तर डोन्याउनुहुनेछ, र घामको उखुम गर्मी परेका ठाउँहरूमा पनि तिमीहरूलाई सन्तुष्ट पार्नुहुनेछ, र तिमीहरूका हाडहरूलाई बलिया पार्नुहुनेछ। तिमीहरू प्रशस्त पानीले भिजाएको बगैँचाझैँ र नसुक्ने पानीको मूलझैँ हुनेछौ। १२ तिमीहरूका मानिसहरूले पुराना भग्नावशेष फेरि बनाउनेछन्। धेरै पुराना जगहरू तिनीहरूले उठाउनेछन्। तिमीहरू 'भत्केका पर्खालहरू निर्माण गर्ने' र 'बस्ने घरहरूका निम्ती बाटो फेरि नयाँ बनाउनेहरू' भनिनेछौ। १३ तिमीहरूले मेरो शबाथ-दिन तोडेनौ र मेरो पवित्र दिनमा आफूखुशी गरेनौ भने, र परमप्रभुको शबाथलाई

आदरणीय ठान्यौ, र आफ्नो इच्छाअनुसार नगरी यस दिनलाई मान्यता दियौ र यसमा आफ्नो खुशी नगरी व्यर्थका कुरा गरेनौ भने, १४ तिमीहरू परमप्रभुमा रमाहट पाउनेछौ, र म तिमीहरूलाई देशका उच्च स्थानहरूमा सवार गर्ने तुल्याउनेछु र म तिमीहरूलाई तिमीहरूका पुर्खा याकूबको उत्तराधिकारबाट भोज खुवाउने तुल्याउनेछु।' परमप्रभुको मुखैले यसो भन्नुभएको छ।" (यशैया ५८)।

आफ्ना आराधनामा र उपवास गर्ने विधिहरूद्वारा इस्राएलीहरू परमेश्वरका भक्त हौं भनेर देखाइरहेका थिए। तर तिनीहरूको धार्मिक विधिहरूपछि तिनीहरूको दैनिक जीवनको रहनसहनमा ती आराधना वा विधिहरू केवल औपचारिकमात्र भएको थियो भनेर देखाइरहेको थियो। तिनीहरू परमेश्वरको व्यवस्थाप्रति इमान्दार थिएन र तिनीहरू देखावटीमामात्र परमेश्वरमा लागेको भनेर देखाएका थिए।

उहाँका जनहरूबाट परमेश्वरले के अपेक्षा गर्नुहन्छ भनेर यशैया ५८ले खास पहिचान गराउँछ।

त्यतिमात्र होइन। यशैया ५८:१४,१४ पढ्नुहोस्। यस अध्यायको अन्तमा परमेश्वरले साबथलाई किन केन्द्रविन्दु बनाउनुभएको छ? यशैयाले यशैया ५८मा एउटा वाक्य प्रयोग गरेका छन् जुन एउटै खालको देखिन्छ: "तिमीहरूले जे मनलाग्यो त्यही गर्ने", "आफ्नै बाटोमा" नजानु, तिमीहरूले आफूहरूलाई जे मनलाग्यो त्यही गर्ने वा वाहियात वा व्यर्थका कुराहरू गर्न" छोड। यी बोलिहरूबाट अगमवक्ताले चेतावनी दिइरहेका थिए। अर्को स्पष्टशब्दहरूमा भन्ने हो भने औपचारिक पूरा गर्नमात्र साबथमा परमेश्वरको आराधना नगर, आराधनाको समयमा परमेश्वरको स्तुतिसँग सम्बन्ध नभएका आफ्नै सोचबिचारमा नपर्नु वा जिउचाहीं चर्चमा तर दिमाग अन्तै राखेर आराधनाको कुनै ओचित्य छैन भनेर यशैयाले मानिसको आत्मिक जीवनको चिरफार गरेको हामी पाउँछौं। तर साबथ रमाइलो र आदरणीय हुनुपर्छ। यस अध्यायको बाँकि अंशहरूमा भन्न खोजेको नीति यही हो कि साबथ दिन भनेको परमेश्वरको चरित्र र उहाँको लक्ष्यको बारेमा सिक्नु, अनि त्यही चरित्र अनुसार हामी जिएर अरूसँगको सम्बन्धमा हाम्रो जिवन मधुर, मायालु, करुणामय बनाउनु हो। साबथ पालन गर्ने भनेर केवल हप्ताको एक दिन नियमितरूपमा भेला भएर आराधना गर्नुमात्र पुग्दैन। हामीले जे सिक्छौं त्यसले हाम्रो जिवनमा प्रभाव पार्नेपर्छ। हाम्रा प्राथमिकताहरू के हुन् भन्ने सिक्ने दिन साबथ हो।

के साबथ आउँदा तपाईं खुशी हुनुहुन्छ कि भार भएको महसुस गर्नुहुन्छ? त्यस मनस्थितिलाई कसरी परिवर्तन गर्ने? के तपाईंले साबथको गरिमालाई आदर गर्न सिक्नुभएको छ? व्यवहारिक भएर सोचनुहोस्।

४. संतुलित समय पाउन खोज्नु

परमेश्वरको व्यवस्थालाई येशूले आदर र समर्थन जनाउनुभएको थियो (मत्ती ५:१७,१८)। यद्यपि, येशूले त्यसबेलाका यहूदी धर्मगुरुहरू र नेतृत्व वर्गहरूलाई तिनीहरूले गर्ने व्यवस्थाको व्याख्या गलत भएको भनेर चुनौति दिनुभएको थियो। व्यवस्थाका विभिन्न नितिहरूको बारेमा येशूले दिनुभएको चुनौति त धम्कपूर्ण नै थियो। तर साबथको स्थापना केको निमित्त गरिएको थियो र कसरी पालन गर्नुपर्ने हो भन्ने निर्णायक आवाज येशूले उठाउनुहुँदा त्यो तिनीहरूको निमित्त सबभन्दा ठूलो धम्कपूर्ण चुनौति थियो। यहूदी धर्मस्थलहरूमा प्रत्येक साबथ तोराह वा धर्मशास्त्र पढिन्थ्यो र त्यसको व्याख्या गरिन्थ्यो। सिनिगग धार्मिक शिक्षाको थलो थियो। धर्मगुरु वा शास्त्रीहरू र यहूदी पण्डित फारसीहरूलाई व्यवस्थाको बारेमा पूरै ज्ञान थियो। तर आफ्ना चेलाहरूलाई साबथ दिनमा सिकाउने क्रममा येशू ती पण्डितहरूभन्दा अघि जानुभएको थियो।

मत्ती १२:१-१३ र लूका १३:१०-१७ पढ्नुहोस्। येशूले तत्कालिन मानिसहरूलाई साबथको बारेमा व्यवहारिक शिक्षा के दिनुभएको थियो र के अहिले पनि वर्तमान परिस्थितिमा त्यो सान्दर्भिक अर्थात् लागु हुन सक्छ र? हेर्नुहोस्, "१ त्यस समय येशू शबाथमा अन्नका खेतहरूबाट भएर जाँदैहुनुहुन्थ्यो। उहाँका चेलाहरू भोकाएका थिए र अन्नका बाला टिप्दै खान लागे। २ तर फरिसीहरूले यो देखेर उहाँलाई भने, 'हेर्नुहोस्, तपाईंका चेलाहरू शबाथमा जे गर्नु अनुचित छ, त्यही गर्दछन्।' ३ तर उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, 'दाऊदले, उनी र उनका साथमा हुनेहरू भोकाउँदा के गरेथे, के तिमीहरूले पढेका छैनौं? ४ कसरी उनले परमेश्वरको भवनभित्र पसेर चढाइएको रोटी खाएथे? त्यो रोटी खान न त उनलाई न उनीसँग हुनेहरूलाई, तर केवल पूजाहारीहरूलाई मात्र उचित थियो। ५ अथवा के व्यवस्थामा पढेका छैनौं, कसरी शबाथमा पूजाहारीहरूले मन्दिरमा शबाथलाई अपवित्र तुल्याउँछन्, र पनि निर्दोषी ठहरिन्छन्? ६ तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, मन्दिरभन्दा महान् कोही यहाँ छ। ७ तर 'म बलिदान होइन, दया चाहन्छु' भनेको अर्थ के हो सो तिमीहरूले जानेका भए तिमीहरूले निर्दोषीलाई दोष लाउनेथिएनौं। ८ किनकि मानिसको पुत्र शबाथको प्रभु हो।' ९ त्यहाँबाट

निस्केर उहाँ तिनीहरूको सभाघरमा जानुभयो। १० त्यहाँ एउटा हात सुकेको मानिस थियो। तिनीहरूले येशूलाई दोष लगाउने अभिप्रायले उहाँलाई सोधे, 'के शबाथमा कसैलाई निको पार्नु उचित छ?' ११ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, 'तिमीहरूमध्ये कसैको एउटा भेडा छ, र शबाथमा त्यो खाल्डोमा पच्यो भने, के तिमी त्यसलाई समातेर बाहिर निकाल्दैनौ र?' १२ भेडाभन्दा मानिस कति बढी मूल्यवान् छ? यसैकारण शबाथमा भलो गर्नु उचित छ।' १३ तब उहाँले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, 'तिम्रो हात पसार।' त्यसले हात पसान्यो, र त्यो हात अर्को जस्तै सधै भइगयो। १४ तर फरिसीहरूले बाहिर गएर उहाँलाई कसरी नाश गरौं भनेर उहाँको विरुद्धमा मतो गर्न लागे।" र "१० एक शबाथ-दिन कुनै एउटा सभाघरमा उहाँले शिक्षा दिइरहनुभएको थियो। ११ त्यहाँ एउटी स्त्री थिई, जसलाई अठार वर्षदिखि दुर्बल पार्ने दुष्टात्मा लागेको थियो। त्यो कुप्री परेकी थिई, र आफै पूर्ण रूपले सीधा हुन सकिदथिई। १२ येशूले त्यसलाई देख्नुभयो, र बोलाएर भन्नुभयो 'ए नारी, तिमी आफ्नो दुर्बलताबाट मुक्त भयौ।' १३ तब उहाँले त्यसमाथि आफ्ना हात राख्नुभयो, र त्यो तुरुन्तै सीधा भई र परमेश्वरको प्रशंसा गर्न लागी। १४ सभाघरका शासक क्रोधित भए, किनकि येशूले शबाथमा निको पार्नुभएको थियो, र तिनले मानिसहरूलाई भने, 'काम गर्ने छ दिन छन। यसकारण यी छ दिनभित्र आएर निको होओ, शबाथ-दिनमा होइन।' १५ तर प्रभुले जवाफ दिनुभयो, 'कपटी हो! तिमीहरूमध्ये कसले शबाथ-दिनमा गोठ र तबेलाबाट आफ्नो गोरु कि गधा फुकाएर पानी खुवाउन लैजाँदैन? १६ अब्राहामकी यो छोरी जो अठार वर्षसम्म शैतानको बन्धनमा थिई, शबाथ-दिनमा यस बन्धनबाट त्यो मुक्त हुनुपर्ने होइन र? १७ उहाँले यी कुरा भन्नुभएपछि उहाँका विरोधीहरू सबै शर्ममा परे, तर उहाँले गर्नुभएका सबै महिमामय कामहरूमा मानिसहरू आनन्दित भए।" (लूका १३:१०-१७)

येशूले साबथमा बिरामीहरूलाई निको पार्नुहुँदा जुन द्वन्द्वको सृजना भयो त्यसले पापको स्वभावको बारेमा महत्त्वपूर्ण अध्यात्मिक विवादलाई अघि बढाएको थियो। त्यतिमात्र नभएर साबथ के को निमित्त सृजना गरिएको हो, येशू र परमेश्वर पितासँगको उहाको सम्बन्ध र येशूको अधिकार कतिको ठूलो थियो भनेर ती यहूदी धर्मका पण्डित र शास्त्रीहरूलाई खुलेआम हाँक देखाएर सुनाउनुभएको थियो।

साबथको बारेमा येशूको स्पष्ट धारणा मर्कूस २:२७,२८मा उल्लेख गरिएको छ "अनि तिनीहरूलाई उहाँले भन्नुभयो, 'साबथ मानिसको निमित्त (मानिसको हितको निमित्त) सृजना गरिएको हो। तर साबथको निमित्त मानिस

सृष्टि भएको थिएन। त्यसकारण मानिसको पुत्र साबथको पनि प्रभु हो।" (रूपान्तरित)। मानिसको हित वा फाइदाको निम्ति साबथको सृजना भएकोले यस दिनलाई मानिसले बोझकोरूपमा लिनुहुन्न भन्ने येशूले जोर गर्न चाहनुभएको थियो। साबथ बनाउनुहुने परमेश्वरको स्वभाव वा चरित्रको बारेमा सिक्ने विशेष अवसर दिन साबथ "बनाइएको" वा "सृष्टि" गरिएको थियो। यस दिनमा परमेश्वरको सृष्टिको मूल्य र मान्यताको अनुभव गरि सिकोस् भन्ने परमेश्वरको चाहना थियो।

आफ्नै क्रियाकलापद्वारा प्रश्नहरू उठाउनुभएर येशूले चेलाहरू, यहूदी धर्मगुरुहरू र भिडको दिमागमा धर्मशास्त्र बाइबलको बारेमा अझ गहिरिएर सोचन, तिनीहरूको आस्थालाई नियाल्न र साबथ सृजना गर्नुमा परमेश्वरको मनशाय के थियो सो थाहा पाओस् भन्ने कुरा जगाउन चाहनुभएको थियो। कतिपय समयमा साथबममा यो गर्नुहुन्छ, त्यो गर्नु हुन्न भनेर विभिन्न नीतिकृतीहरूमा लाग्न सजिलो हामी ठान्छौं जुन ती नीतिहरू आफै खराब नहुन सक्छ तर साबथको अन्त ती नीतिहरू पालन गर्नुमात्रै होइन बरु हामीले सेवा गर्ने परमेश्वरको चरित्रको आत्मज्ञान पाउन ती नीतिहरू माध्यम हुनुपर्छ। साबथबारे हाम्रो उचित धारणा भयो भने हाम्रो निम्ति येशूको धार्मिकताले ल्याउने फाइदा बुझ्न सक्छौं जसको आधारमा हामी उहाँमाथि भरोसा राख्न सक्छौं र उहाँको विश्वासिलो आज्ञाकारी हुन सक्छौं।

तपाईं आफैले साबथलाई कसरी पालना गर्नुभएको छ? के यस दिनलाई तपाईंले केवल यो गर्नुहुन्छ त्यो गर्नुहुन्न भनेरमात्र मनमा राखेर दिन बिताउनुहुन्छ कि परमेश्वरपमा विश्राम भएको अनुभव गरेर उहाँको बारेमा अझ जान्ने अवसर लिने गर्नुभएको छ? परमेश्वरले जुन अभिप्रायले तपाईंलाई साबथ दिनुभएको छ त्यसलाई भारको रूपमा नभएर अवसरको रूपमा लिएर तपाईंको आत्मिक फुर्ति त्यस दिनमा कसरी बढाउने?

५. समूदायको निम्ति समय

प्रत्येक साबथ यहूदीहरूको आराधना स्थल सिनिगमा सरिक हुने बानी बसाल्नुपर्छ भनेर येशूले चेलाहरूलाई आफ्नै उदाहरणबाट देखाउनुभएको थियो। येशूकव पुनरुत्थानपछि पनि येशूका चेलाहरू र अरू अनुयायीहरूले त्यही विधिलाई निरन्तरता दिएका थिए। पुनरुत्थानको बारेमा छलफल गर्न सिनिगमा प्रेरितहरूको निम्ति प्रमुख स्थल भएको थियो। साबथमा समाजका विभिन्न मानिसहरू सिनिगमा आराधना गर्न भेला भएको हुनाले येशूको बारेमा सिक्ने र

सिकाउने अवसर मिलेको थियो। येशू हिब्रू वा यहूदी मसीह हुनुहुन्थ्यो। मसीहको बारेमा सिनिगगमा पुरानो करारबाट प्रत्येक हप्ता पढिन्थ्यो। यहूदी र परमेश्वरप्रति श्रद्धा राख्ने अरूहरूलाई (प्रेरित १३:१६,२६) येशूको बारेमा प्रचार प्रसार गर्न र गवाही दिन सिनिगग नै उत्तम र उपयुक्त ठाउँ भएको येशूका चेलाहरूलाई लागेको थियो।

सार्वजनिक स्थलहरूमा येशूका भक्तहरूले उहाँको बारेमा गवाही दिएका थिए भनेर देहायका पदहरूले हामीलाई कसरी बुझाउँछ? जब तपाईं ती पदहरू पढ्नुहुन्छ, तब यी कुराहरूमा ध्यान दिनुहोस्: तिनीहरू कहाँ बोलिरहेका थिए? तिनीहरूले कसलाई सम्बोधन गरिरहेका थिए? तिनीहरूले के बोलिरहेका थिए? तिनीहरूको सम्बोधनको नतिजा कस्तो थियो? हेर्नुहोस्, प्रेरित १३:१३-५२ "१३ पावल र तिनका साथीहरू पाफोसबाट जहाज चढी पामफिलियाको पर्गामा पुगे, र यूहन्नाचाहिँ तिनीहरूबाट छुट्टिएर यरूशलेम फर्के। १४ तर तिनीहरू पर्गाबाट निस्केर पिसिदियाको एन्टिओखियामा आए, र शबाथमा सभाघरभित्र गएर बसे। १५ अब व्यवस्था र अगमवक्ताका पुस्तकको पाठ पढेपछि सभाघरका शासकहरूले तिनीहरूकहाँ यसो भनी पठाए, "ए भाइ हो, तपाईंहरूसित मानिसहरूका निमित्त अर्तीको वचन केही छ भने भन्नुहोस्।" १६ तब खडा भएर पावलले हातले इशारा गरी भने, "हे इस्राएलका मानिस र परमेश्वरको डर मान्ने हो, सुन्नुहोस्, १७ इस्राएल जातिका परमेश्वरले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई चुनिकन मिश्रदेशमा रहँदा तिनीहरूलाई महान् तुल्याउनुभयो, र उहाँको शक्तिशाली बाहुलीले तिनीहरूलाई त्यस देशबाट निकाली ल्याउनुभयो। १८ उजाड-स्थानमा प्रायः चालीस वर्षसम्म उहाँले तिनीहरूको हेरचाह गर्नुभयो। १९ तब उहाँले कनान देशमा सात वटा जातिलाई नाश पारेर उनीहरूका देशको अधिकार प्रायः चार सय पचास वर्षसम्म तिनीहरूलाई दिनुभयो। २० "यी कुरापछि शमूएल अगमवक्ताको पालोसम्म उहाँले न्यायकर्ताहरू दिनुभयो। २१ त्यसपछि तिनीहरूले राजा मागे, र परमेश्वरले बेन्यामीन कुलका कीशका छोरा शाऊललाई चालीस वर्षसम्म तिनीहरूमाथि राज्य गर्न दिनुभयो। २२ उहाँले तिनलाई हटाउनुभएपछि दाऊदलाई तिनीहरूका राजा हुन खडा गर्नुभयो। उनको विषयमा परमेश्वरले गवाही दिएर भन्नुभयो, 'मैले यिशैको छोरो दाऊदलाई मेरो हृदयअनुसारको मान्छे पाएँ, जसले मेरा सबै इच्छा पूरा गर्नेछ।' २३ "यही मानिसको भावी सन्तानबाट, उहाँको प्रतिज्ञाबमोजिम, परमेश्वरले इस्राएलको लागि एक मुक्तिदाता, येशूलाई ल्याउनुभयो। २४ उहाँ आउनभन्दा अघि यूहन्नाले इस्राएलका सबै मानिसलाई

पश्चात्तापका बप्तिस्माको प्रचार गरेका थिए। २५ यूहन्नाले आफ्नो कार्य समाप्त गर्न लाग्दा भनेका थिए, 'तिमीहरू के ठान्छौ, म को हुँ? म ऊ होइनँ। तर मपछि एक जना आउनुहुनेछ, जसका खुट्टाका जुत्तासम्म पनि फुकाल्ने लायकको म छैनँ।' २६ "ए, अब्राहामका वंशको सन्तान, र तिमीहरूमध्ये परमेश्वरको डर मान्ने ए भाइ हो, हामीकहाँ नै यो मुक्तिको सन्देश पठाइएको छ। २७ किनभने यरूशलेमका बासिन्दा र तिनीहरूका शासकहरूले उहाँलाई नचिनेर र हरेक शबाथमा पढिने अगमवक्ताका वचनहरू नबुझेर उहाँलाई दण्डको आज्ञा दिई ती वचन पूरा गरे। २८ ज्यानसजायको केही कारण नपाए तापनि तिनीहरूले उहाँलाई मारुपर्छ भनी पिलातससँग बिन्ती गरे, २९ र उहाँको विषयमा लेखिएका सबै कुरा तिनीहरूले पूरा गरेपछि तिनीहरूले उहाँलाई काठबाट झारेर चिहानमा राखे। ३० तर परमेश्वरले उहाँलाई मृतकबाट जीवित पार्नुभयो। ३१ आफूसँग गालीलबाट यरूशलेममा आउनेहरूकहाँ उहाँ धेरै दिनसम्म देखा परिरहनुभयो, र उनीहरू अहिले जनतामा उहाँका साक्षी छन्। ३२ "परमेश्वरले पिता-पुर्खालाई गर्नुभएको त्यो प्रतिज्ञाको सुसमाचार हामी तपाईंहरूकहाँ ल्याउँछौं। ३३ अर्थात्, कसरी परमेश्वरले येशूलाई जीवित पारी उठाएर त्यो कुरो हामी, तिनीहरूका सन्तानका निमित्त पूरा गरिदिनुभयो, जस्तो दोस्रो भजनमा पनि लेखिएको छ, 'तिमी मेरा पुत्र हौ, आजको दिन मैले तिमीलाई जन्माएको छु।' ३४ उहाँले खीष्टलाई कहिले नसङ्गे गरी मृतकबाट जीवित पार्नुभएको विषयमा चाहिँ यसो भन्नुभएको छ, 'म तिमीहरूलाई दाऊदलाई दिएका पवित्र र अटल आशीर्वाद दिनेछु।' ३५ किनकि अर्को ठाउँमा पनि यसो भनिएको छ, 'तपाईंले आफ्ना पवित्र जनको शरीर सङ्ग दिनुहुनेछैन।' ३६ "किनकि उनको आफ्नै पुस्तामा परमेश्वरको उद्देश्यअनुसार सेवा गरेर मरेपछि उनका पिता-पुर्खाहरूसँग दाऊद गाडिए, र उनको शरीर सङ्गे गयो। ३७ तर जसलाई परमेश्वरले मृतकबाट जीवित पार्नुभयो उहाँको शरीरचाहिँ सङ्गे। ३८ "यसकारण भाइ हो, तपाईंहरूलाई थाहा होस्, कि यी नै मानिसद्वारा पाप-क्षमा हुन्छ भन्ने घोषणा तपाईंहरूलाई गरिएको छ। ३९ तपाईं विश्वास गर्नेहरू हरेकले उहाँद्वारा नै सब कुराबाट छुटकारा पाउनुभएको छ, जुन छुटकारा मोशाको व्यवस्थाद्वारा तपाईंहरूका निमित्त सम्भव थिएन। ४० यसकारण होशियार रहनुहोस्, नत्रता अगमवक्ताहरूका पुस्तकमा भनिएका यी कुरा तपाईंहरूमाथि आइपर्नेछन्: ४१ 'हे निन्दा गर्ने हो, हेर र आश्चर्य मान, अनि नष्ट भइजाओ, किनकि तिमीहरूको समयमा म एउटा काम गर्छु, यस्तो काम जसको विषयमा कसैले बयान गरिदिए पनि तिमीहरूले कहिल्यै विश्वास

गर्नेछैनौ।" ४२ पावल र बारनाबास सभाघरबाट निस्केर जान लाग्दा आउँदो शबाथमा पनि यी कुरा सुनाइदेऊन् भनी मानिसहरूले तिनीहरूलाई बिन्ती गरे। ४३ सभा विसर्जन भएपछि धेरै यहूदीहरू र यहूदी मत मान्ने भक्तहरू पावल र बारनाबासको पछि लागे, र तिनीहरूले उनीहरूसँग बोल्दै उनीहरूलाई परमेश्वरको अनुग्रहमा रहिरहनू भनी आग्रह गरे। ४४ अर्को शबाथमा झण्डै सम्पूर्ण सहर परमेश्वरको वचन सुन्नलाई उल्टेर आयो। ४५ भीडलाई देख्दा, यहूदीहरू डाहले भरिए र पावलले भनेका कुराको खण्डन गरे, र तिनको निन्दा गरे। ४६ तर पावल र बारनाबासले साहस गरेर भने, "परमेश्वरको वचन सर्वप्रथम तपाईंहरूलाई नै सुनाउनु आवश्यक थियो। तपाईंहरूले यसलाई इन्कार गरी आफैलाई अनन्त जीवनको अयोग्य ठहराउनुभएकोले हामी अब अन्यजातिहरूकहाँ जानेछौं। ४७ किनकि प्रभुले हामीलाई यस्तो आज्ञा दिनुभएको छ, 'पृथ्वीको पल्लो छेउसम्म मुक्ति पुऱ्याउन मैले तिमीलाई अन्यजातिहरूका निम्ति ज्योति हुन नियुक्त गरेको छु'।" ४८ जब अन्यजातिहरूले यी कुरा सुने, तिनीहरू खुशी भए, र परमेश्वरको वचनको प्रशंसा गरे, र अनन्त जीवनको लागि नियुक्त भएकाहरू जतिले विश्वास गरे। ४९ प्रभुको वचन सबै इलाकाभरि फैलियो। ५० तर पावल र बारनाबासका विरुद्ध यहूदीहरूले भक्त र प्रतिष्ठित स्त्रीहरू र सहरका मुख्य-मुख्य मानिसहरूलाई उक्साए, र उनीहरूलाई आफ्नो साँधसिमाना बाहिर कटाइदिए। ५१ तर उनीहरूचाहिँ आफ्ना खुट्टाको धुलो तिनीहरूका विरुद्धमा टकटक्याएर, आइकोनियनमा आए। ५२ चेलाहरू आनन्द र पवित्र आत्माले परिपूर्ण भए।", प्रेरित १६:१३-१५ "१३ अब शबाथमा सहरको ढोकाबाट बाहिर नदी किनारमा गयौं, किनकि त्यहाँ प्रार्थना गर्ने ठाउँ छ भनी हामीले अनुमान लगाएका थियौं, र त्यहाँ हामी बस्यौं र जम्मा भएका स्त्रीहरूसँग बातचित गर्न लाग्यौं। १४ अनि थिआटीरा सहरकी निवासी, बैजनी वस्त्रको व्यापार गर्ने लिडिया नाउँकी एउटी ईश्वरभक्त स्त्रीले हाम्रा वचन सुनिन्। पावलले बोलेका कुरा ध्यानसँग सुनून् भनेर प्रभुले तिनको हृदय खोलिदिनुभयो। १५ जब तिनी र तिनका घरका सबैको बन्तिस्मा भयो, तब तिनले हामीलाई बिन्ती गरिन्, "यदि तपाईंहरूले मलाई प्रभुकी विश्वासीनी ठान्नुहुन्छ भने मेरो घरमा आएर बस्नुहोस्।" र तिनले हामीलाई कर लगाइन्।", प्रेरित १७:१-९"१ पावल र सिलास अम्फिपोलिस र अपोल्लोनियाको बाटो भएर थेसलोनिकेमा आए। त्यहाँ यहूदीहरूको एउटा सभाघर थियो। २ पावल आफ्नो आदतअनुसार तिनीहरूकहाँ भित्र गए, र तीन सातासम्म धर्मशास्त्रबाट तिनीहरूसँग बहस

गदैंरहे। ३ "खीष्टलाई अवश्य दुःख भोगनु र मृतकबाट जीवित हुनुपर्थ्यो, र यी नै येशू, जसको सुसमाचार म तपाईंहरूलाई सुनाउँछु, उहाँ नै खीष्ट हुनुहुन्छ" भन्ने कुराको अर्थ खोलिकन तिनले प्रमाणित गरिदिए। ४ तिनीहरूमध्ये कति जना विश्वास गरेर पावल र सिलासतर्फ लागे। ठूलो संख्यामा ईश्वरभक्त ग्रीकहरू र कतिपय प्रमुख महिलाहरू पनि लागेका थिए। ५ तर डाहले भरिएर यहूदीहरूले बजारका बदमाशहरूलाई जम्मा गरी हूल उठाएर सहरमा खैलाबैला मच्चाउन लाए, अनि यासोनको घरमा हमला गरेर पावल र सिलासलाई जनताको सामुन्ने ल्याउन खोजे। ६ तिनीहरूलाई फेला पार्न नसक्दा, उनीहरूले यासोन र कुनै-कुनै भाइहरूलाई सहरका शासकहरूकहाँ यसो भनेर कराउँदै घिस्स्याएर ल्याए, "संसारलाई उलटपुलट पार्ने यी मानिसहरू यहाँ पनि आइपुगेका छन्। ७ तिनीहरू यासोनका पाहुना भएका छन्, र तिनीहरू सबैले येशू भन्ने एक जना अकै राजा छन् भनेर कैसरका हुकुमको विरुद्ध काम गर्दछन्।" ८ यो कुरा सुनेर मानिसहरू र सहरका शासकहरू आत्तिए। ९ उनीहरूले यासोन र तिनका साथमा भएका बाँकी मानिसहरूसँग धरौटी लिएर तिनीहरूलाई छोडिदिए।" र प्रेरित १८:१-४ "१ त्यसपछि तिनी एथेन्सबाट बिदा भएर कोरिन्थमा गए। २ तिनले पोन्टस-निवासी अकिलास नाउँ भएका एक जना यहूदीलाई भेटे। तिनी आफ्नी पत्नी प्रिस्किलासँग इटालियाबाट आएका थिए, किनकि सम्राट् क्लौडियसले सबै यहूदीहरूलाई रोमबाट निस्किकाने आज्ञा दिएका थिए। पावल उनीहरूलाई भेट्न गए। ३ एकै पेशाका हुनाले तिनी पनि उनीहरूसँगै बसे, र काम गरे। किनकि उनीहरूको पेशा पाल बनाउने थियो। ४ हरेक शबाथमा तिनी सभाघरमा बहस गर्थे, र यहूदी र ग्रीकहरूलाई बुझाउने प्रयत्न गर्थे।"

जब प्रेरितहरूले गवाही दिए तब त्यसमा तिनीहरूको व्यक्तिगत गवाही पनि थिए र बाइबलबाट पनि येशूको बारेमा सिकाइएका वचनहरू औल्याएका थिए। प्रेरित १३मा पावलले इज्राएलको इतिहासलाई "हाम्रा पूर्वाहरू" (प्रेरित १३:१७) भनेर तिनीहरूको इजिप्टमा गरेको बसोबासदेखिको बृतान्त सुनाएका थिए। मरुभूमिमा ४० वर्षसम्मको यात्रा, कनान देशमा आफ्ना भूमि अधिकारमा लिएका, न्यायकर्ताहरूको प्रशासन, राजाहरू र दाउदसम्मको बृतान्त पावलले सुनाएका थिए भने आफ्नो सम्बोधन येशूको जीवनलाई औल्याएर परिपक्वतरिकाले अन्त गरेका थिए।

धर्मशास्त्रकै मुताविक आफूले बुझेका कुरा र व्यक्तिगतरूपमा अनुभव गरेका कुराहरू कसरी ठीक थिए भनेर पावल र अरूले देखाएका थिए।

सुसमाचारको सन्दैश तिनीहरूले श्रोताहरूलाई सुनाइए, तिनीहरूले तर्क, विवाद र छलफल गरे। आफ्नो शिक्षादीक्षमा र छलफल गर्दा आफ्नो व्यक्तिगत गवाही र धर्मशास्त्रको ज्ञान मिलाएर प्रस्तुत गर्नु अत्यन्तै प्रभावकारी हुन्छ। कतिपय धार्मिक अगुवा वा गुरुहरू प्रेरितहरूदेखि डाही भएका थिए किनकि तिनीहरूले बोल्दा यस्तो तर्क गरेर जोशसाथ बोल्दथे कि कतिपय यहूदी र अयहूदीहरूमाथि तिनीहरूको बलियो प्रभाव भएको ती धर्मगुरुहरूले देखेका थिए।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको पनि बलियो इतिहास छ। गवाही र बाइबललाई व्याख्या गरेर प्रचार गर्न र सिकाउन, सुनाउन जोर गर्दछ। यथार्थमा साबथ स्कूल अध्ययनको समय, प्रवचन र साबथमा गरिने अरू सभाहरूले सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको आराधनामा बलियो औपचारिक आध्यात्मिक शिक्षा संचालन हुन्छ भनेर देखाइरहेको छ। विश्वासीहरूले हप्ताभरि वा साबथमा जे जे कार्यक्रमहरू हुन्छ त्यसले विश्वासीहरूको बीचमा आत्मियता बाँडिन्छ। खास गरेर साबथमै धर्मशास्त्र बाइबलको अध्ययन, व्यक्तिगत गवाही र आराधना गर्ने विधिले प्रत्येक विश्वासीलाई आत्मिक शैक्षिक अनुभव दिलाउनु जरूरी छ।

उपसंहारः

थप जानकारी: एलेन जी हाइटद्वारा लिखित *द डिजाएर अभ एजेजको* पृ. २८१-२८९को "द साबथ।"

"यहूदीहरूलाई परमेश्वरले सुम्पनु भएको साबथले जस्तो तिनीहरू अरू राष्ट्रका मानिसहरूभन्दा पूरै फरक छ भन्ने कुनै विधि वा संस्थामा देखाइएको थिएन। साबथलाई पालन गर्ने ढाँचामा तिनीहरू उहाँका आराधकहरू हुन् भन्ने देखाओस् भन्ने परमेश्वरको योजना थियो। तिनीहरू आफूहरू मुर्तिपूजाबाट अलगिएको र सत्य परमेश्वरसँग सम्पर्क भएको छ भनेर चिनारी गराउन साबथ दिइएको थियो। तर साबथलाई पवित्र राख्न मानिसहरूपनि पवित्र हुनुपर्छ। विश्वासद्वारा तिनीहरू येशू ख्रीष्टको धार्मिकताको सहभागि हुनैपर्छ। जब इस्राएलीहरूलाई परमेश्वरले "साबथ दिनको याद राख्नु र यसलाई पवित्र राख्नु" भन्ने आदेश दिनुभएको थियो तब परमेश्वरले यो पनि थप्नुभएको थियो "तिमीहरू मेरो निमित्त पवित्र जनहरू हुनु" प्रस्थान २०:८, २२:३१। इस्राएलीहरूको पवित्र जीवनद्वारा साबथ पालन गरियो भनेमात्रै तिनीहरू जीवित परमेश्वरको सच्चा र सही उपासकहरू हुन् भनेर देखाउन सकिन्थ्यो।"-एलेन जी हाइट, *द डिजाएर अभ एजेज*, पृ. २८३बाट रूपान्तरित।

"तब खीष्ट येशूसँग हामीलाई पवित्र बनाउने शक्ति छ भनेर साबथको प्रतिकले देखाउँदछ। ...उहाँको शुद्ध गर्ने शक्ति देखाउन सबैलाई साबथ दिइएको छ। येशू खीष्टको तर्फबाट सबै जना परमेश्वरको इस्राएलको भाग हो भनेर देखाउने चिनारी नै साबथ हो।"-एलेन जी हाइट, द डिजाएर अभ एजेज्, पृ. २८८,२८९बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

- अ. कतिपय समयमा सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरू साबथमा के गर्नु उपयुक्त छ वा छैन भनेर सोचेर समय बिताउँछन्। साबथ पालन गर्न यस अध्यायमा छलफल गरेर केन्द्रित भएका केही प्रश्नहरू बनाउनुहोस् जसले गर्दा साबथ भनेको शैक्षिक अनुभवको निमित्त दिएको हो भन्ने जोरलाई आभास् दिन्छ। एउटा उदाहरणमा: "साबथमा म के गर्छु जसले गर्दा मैले परमेश्वरको चरित्रको बारे अझ बढि जानकारी पाउन सक्छु?"
- आ. माथि एलेन जी हाइटले व्यक्त गर्नुभएको कथनहरूमा ध्यान दिनुहोस्। एडभेन्टिस्टहरू रहेको समाजमा साबथ पालन गर्ने तिनीहरू भित्रै छन भनेरमात्र औपचारिकरूपमा देखाउने होइन भनेर ती कथनहरूले सिकाउँदछ। तिनीहरू "येशूको धार्मिकतामा सहभागी भएको छ वा उहाँको धार्मिकता छ" र तिनीहरूलाई "पवित्र" पारिएको छ भनेर कसरी देखाउने? ती दुई तत्वहरूसँग साबथको सम्बन्ध के छ?
- इ. तपाईंको आफ्नै जीवनमा साबथ दिनमा आत्मिक जीवनलाई अझ कसरी मजबुत बनाउन सक्नुहुन्छ? वर्षभरि साबथ पालन गरेर परमेश्वरसँगको सम्बन्ध मजबुत पार्न तपाईंले तीन वटा लक्ष्यहरू निर्धारण गर्नुहोस् जसमा तपाईं केन्द्रित हुन सक्नुहुन्छ।

कथा १२
माया गर्न सिक्दै
अन्जलिना सिँ, २५, भारत

जब १४ वर्षकी थिइन् अन्जलिनाले पास्टरहरूलाई मन नपर्ने निधो गरेकी थिइन्। त्यही वर्ष उनको आमा बिरामी परिन् र उनलाई टाढाको एउटा अस्पतालमा लगियो। उनलाई मृगौला र पित्त ठैलीको रोगले सताएको थियो। बुबाचाहीं आमासँगै अस्पतालमा स्याहार गर्न त्यहीं बसे। घरमा अन्जलिना र उनको दस वर्षको भाइ रोशन थिए। तिनीहरूको घर गोरखपुरमा थियो। तिनीहरू आफैँ स्कूलमा गए र छिमेकीहरूले तिनीहरूलाई खाना खाए। अनि केही समयपछि अन्जलिनालाई जन्डिस भयो र नजिकैको अस्पतालमा भर्ना गरियो। उनी एकलै भएको महसुस गरिन्। टाढा अस्पतालमा रहेको अस्पतालमा उपचार गरिरहेकी आफ्नी आमालाई उनले सम्झिन्। हरेक आइतबार आफ्नो परिवार चर्च भएको उनले सम्झिन्। उनलाई भेट्न कोही आउन् भन्ने उनको चाहना थियो। "प्रभु, मलाई भेट्न कोही आओस्" भनेर उनले प्रार्थना गरिन्। उनले त्यो प्रार्थना हरेक दिन गरिन्, तर उलाई भेट्न कोही पनि आएन। दश दिनपछि उनको बुबा र आमा अस्पतालमा उनलाई भेट्न आए। आमा बिमारबाट निको भइसकेकी थिइन्। बाबुआमाले अन्जलिनालाई घरमा लगे। आफ्नो

आमालाई पनि कसैले भेट्न नआएको अन्जलिनाले छिट्टै थाहा पाइन्। चर्चबाट उनलाई भेट्न कोही पनि आएन न त पास्टर नै। उनी निराश भइन् र उनलाई रिस उठ्यो। चर्चमा फेरि कहिल्यै नजाने उनले निर्णय गरिन्। पास्टरलाई कहिल्यै पनि विश्वास नगर्ने उनले सङ्कल्प गरिन्। जब कसैले उनलाई पास्टर भन्ने शब्द निकालेपनि उनको हृदयमा भएको गहिरो रिस जागृदथ्यो।

धेरै वर्षपछि उनको फुपुले उनलाई फोन गरिन्। "के तिमीलाई थाहा छ हाम्रो सहरमा एउटा चर्च छ जसको नाउँ सेभेन्थ-डे एडेभेन्टिस्ट हो। यस चर्चमा भर्खरको युवा पास्टर हुनुहुन्छ। उनी हाम्रो घरमा भेटघाट गर्न आए। हाम्रो घरमा आउनु र उनलाई भेट्नु" काकीले भनिन्। तर अन्जलिनाले पास्टरलाई भेट्न चाहेनन् र भनिन् "अहँ, म कुनै पनि पास्टरलाई भेट्न चाहँदैन" अन्जलिनाले जवाफ दिइन्। फुपुले केही दिनपछि अन्जलिनालाई

फेरि बोलाइन् र पास्टरलाई भेट्न बोलाइन्। "म कुनै पास्टरलाई भेट्न चाहँदिन र कुनै पनि चर्चमा जान चाहन्न" अन्जलिनाले ढिपी गरेर भनिन्।

केही समयपछि फुपुले फेरि फोन गरिन्। यसबेला दुःखद समाचार उनले दिएकी थिइन्। उनको श्रीमानको मृत्यु भयो र आफ्ना परिवारका सदस्यहरूलाई अन्त्येष्टीमा सहभागी हुन बोलाइन्। उनले एडभेन्टिस्ट पास्टरलाई उनको फुपाजुको देहान्त भएको सूचना दिन र परिवारसँग प्रार्थना गर्न बोलाउनु भनेर अन्जलिनालाई अन्हाइन्। अन्जलिनाले पास्टर प्रदिप सिँलाई बोलाइन्। बाइबल पढेर परिवारलाई सान्त्वना दिँदै पास्टरले प्रार्थना गरे। अन्जलिनाकी आमाले पास्टरलाई मन पराइन् र आफ्नो घरमा आउन अनुरोध गरिन्। जब पास्टर प्रदिप अन्जलिनाको घरमा आए तब आमाले धेरै प्रश्नहरू उनलाई गरिन्। तिनीहरू पास्टरसँग तीन घन्टा समय बिताए। प्रार्थना गरेपछि पास्टरलाई भोलिपल्ट पनि आउन तिनीहरूले आग्रह गरे। अनि पास्टरले साबथमा परिवारलाई चर्चमा आउन अनुरोध गरे। अर्को साबथमा बुबा, आमा र रोशन चर्चमा गए। अरू चर्चभन्दा त्यो चर्च केही फरक भएको तिनीहरूले महसुस गरे। अनि तिनीहरूले बाइबल अध्ययन गर्न अनुरोध गरे। तीन महिनापछि तीनै जना एडभेन्टिस्ट चर्चमा बप्तिस्मा लिए। तर अन्जलिनाले तिनीहरूसँग सरिक हुन अस्वीकार गरिन्। बप्तिस्मा पछि पनि अन्जलिनाका बुबाआमालाई प्रत्येक हप्ता बाइबल सिकाउन पास्टर आए। जब उनी घरमा आउँथे तब अन्जलिना अर्कै कोठामा गएर बस्थी। पास्टर गएपछिमात्र उनी बाहिर निस्कन्थी। उनले आफ्नो कोठाको ढोका बन्द गरेपनि कोठा बाहिर तिनीहरू छलफल गरेको र प्रार्थना गरेको उनले सुन्थिन्। अठार महिनापछि अन्जलिनाले आमालाई चकित पार्ने गरेर भनिन् "पास्टरलाई बोलाउनुहोस्। म पनि बाइबल अध्ययन गर्न चाहन्छु।" उनको कुरा सुनेर सबै जना छक्क परे। "यो कसरी भयो? हामीले त्यसैको निम्ति अठार महिनासम्म प्रार्थना गर्दै थियौं," आमाले भनिन्। जब पास्टर आए तब अन्जलिनाले ठट्टा गरेको जस्तो भयो तैपनि उनले उनलाई बाइबल सिकाए। सन् २०१७मा अन्जलिनाले आफ्नो हृदय येशूलाई सुम्पिन्। बप्तिस्मा लिएको केही महिनापछि अन्जलिनाले बाबुआमालाई झन छक्क पर्ने गरेर अनुरोध गरिन्, "म त्यस एडभेन्टिस्ट पास्टरसँग विवाह गर्न चाहन्छु। म पास्टरको श्रीमती हुन चाहन्छु।" अब पास्टरले के भन्ला भनेर बाबुआमालाई चिन्ता लाग्न थाल्यो। तिनीहरूलाई थाहा थिएन कि पास्टर प्रदिपले तीन वर्षसम्म सुहाउँदो श्रीमतीको निम्ति प्रार्थना

गरिरहेका थिए। अन्जलिना उनको श्रीमती हुनेछ भन्ने उनले कहिल्यै पनि सोचेका थिएनन्। जब अन्जलिनाका बाबुआमाले पास्टरसँग उनको प्रस्ताव राखे तब उनले अस्वीकार गर्न सकेन। "उनलाई मेरी श्रीमती बनाउन म खुशीसाथ स्वीकार गर्छु" भनेर हँसिलो भएर पास्टरले जवाफ दिए। अक्टोबर २०१८मा प्रदिप र अन्जलिनाको विवाह भयो। अन्जलिना नर्सको काम गर्छिन् र उनको श्रीमान पास्टर भएको गोरखपुर चर्चमा उनी डिकनेस छिन्। अरू मानिसहरूलाई येशूतिर ल्याउन पाउँदा उनी धेरै हर्षित भइन्। उनको जीवनमा परिवर्तन आएको देखेर पाँच जना आफन्त र साथीहरूले बपतिस्मा लिए।

"अब मैले महसुस गरें कि पास्टरहरू असल मानिस हुन्। म पास्टरहरूलाई माया गर्छु विशेष गरेर मेरो श्रीमानलाई" मुस्कुराउँदै अन्जलिनाले यस लेखकलाई सुनाइन्।

अन्जलिनाले एडभेन्टिस्ट शिक्षालाई पनि मन परेको थियो। तिनी एडभेन्टिस्ट भएपछि आफ्नो सहरको नजिक रहेको बारानासीको सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट स्कूलमा के छ भनेर हेर्न गइन्। त्यस स्कूलमा बालबालिकाहरूलाई बाइबल सिकाइरहेको तिनले देखिन्। त्यसदेखि उनी अत्यन्तै प्रभावित भइन्। आफ्ना आफन्तहरूलाई पनि तिनीहरूका छोराछोरीहरूलाई एडभेन्टिस्ट आवासिय स्कूलमा भर्ना गर्न आग्रह गरिन्। अहिले सम्म उनले छ जना बालबालिकालाई स्कूलमा भर्ना गर्न ल्याएकी छिन्।

-लेखक, आन्द्र्यु मेकचेस्नी